

## Húsvét 4. vasárnapja 2014.

### Bevezetés

Ma, húsvét 4 vasárnapját, Jópásztor vasárnapját, immár 51. alkalommal a Hívatások, a papi és szerzetesi hivatások vasárnapjának szenteljük. Az Egyház azt kéri tőlünk, hogy hiteles keresztény életünkkel, s imáinkkal mutassuk meg a Jópásztor, övéiről gondoskodó szeretetét e világban. Tegyük fel bátran a kérdést: Hogyan teljesítjük mi az Istentől kapott eme hívatásunkat?

### Kirié litánia

Jópásztorunk, Jézus Krisztus! Bocsásd meg, hogy mi nem védjük kellően nyájadat a ragadozó farkasok ellen! Uram irgalmazz!

Jópásztorunk, Jézus Krisztus. Bocsásd meg, hogy mi nem keressük az eltévedt bárányokat! Krisztus kegyelmezz!

Jópásztorunk, Jézus Krisztus! Bocsásd meg, hogy mi nem fáradozunk eleget azért, hogy egy akol és egy Pásztor legyen! Uram irgalmazz!

### Evangelium után

Jóllehet a mai világban, háttérbe szorult az állattenyésztés hagyományos formája, csökkent a pásztorok szerepének jelentősége, Egyházunk ismételten élénk állítja Jézust, a Jó Pásztort. Már csak azért is, mert a lelkipásztori szolgálatban Ő a példaképünk és erre szükségünk lesz a világ végezetéig.

A vezetők kiválasztása és jelentősége a modern demokráciákban is fontos és nem elhanyagolható, sőt sorsdöntő kérdés is lehet. A sokat emlegetett nagykorúsága ellenére az emberiség most is vezetőkre szorul, és ez a körülmény igényli annak

megfontolását, hogy kire bízunk egyéni és közös életünket.

Mi hívő keresztények, hiszünk Jézus isteni küldetésében. Sokszor halljuk, hogy nem mi választottuk Őt. Ő vállalkozott arra, hogy szent népévé alakítson, az Isten országának örököséivé tegyen minket. Ezt a kitüntető címet, hogy Ő a mi Jó Pásztorunk, nem mi adtuk neki, hanem Ő választotta.

Nyilvánvaló, ha egy halandó ember nyilatkozna így, kételkedve fogadnánk vallomását, és túltengő önbizalomnak minősítenénk.

Sajnos, az emberiség történelmében mindig akadtak felelőtlen, hatalomra éhes emberek, akik erőszakos módon törtek az élre és roppant tragédiákat zúdítottak az emberiségre. Róluk nyilatkozik a Szentírás, amikor óva int attól, hogy hamis pásztorokat kövessünk.

Az is világos, hogy Jézus jó pásztorságát nem szabad földies értelemben értékelnünk. Nem a közélet, nem a tudomány, nem a művészet területén, hanem az élet értelmét, célját, Istent kereső törekvéseinkben akar ő vezetőnk lenni. Ő ad életünknek értelmet. A mai evangéliumi szakaszban Ő nevezi magát a juhok kapujának.

Köztudott, hogy a sivatag peremén élő pásztornépek, éjszakára, kövekkel bekerített akolba terelik a juhokat, hogy megvédjék őket a ragadozó vadállatoktól. S ennek az akolnak csak egy bejárata van, és ezt a bejáratot saját testével védi, zárja be a pásztor.

Valami ehhez hasonló szolgálatot vállalt Jézus is, amikor megalapította Egyházát és arra vállalkozott,

hogy kapuja legyen ennek a kiseded nyáját őrző akolnak, hogy a báránybőrbe bújt ragadozó farkasok, a rá hivatkozó kiségyházak, el ne ragadhassák Tőle övéit.

Az Élet útját járó ember sokszor találkozik ilyen Krisztus Egyháza közelébe jutó, híveit elragadni, egyházát gyöngíteni akaró báránybőrbe jutó farkasokkal. Mindig gyanús, ha valaki azt állítja magáról, hogy ő birtokolja Jézus Krisztus hamisíthatlan tanítását. Nála vannak az Örök élet kapuinak a kulcsai, és az EU segítségével akarja elfogadtatni államokkal és emberekkel hamis tanítását.

Jól tudjuk az evangéliumból, hogy Jézus jópásztori szerepét nem a pénz, az önmaguk kreálta kiségyházaknak, hanem apostolainak és apostoli Egyházának adta át. A láthatatlanul közöttünk maradó Jézus mindig megtalálja annak módját, hogy Isten népe felismerje és kövesse igazi pásztorait.

Az is érthető, hogy Jézus nemcsak papjai, de minden követője közreműködését kéri, jópásztori szolgálatának megvalósításához. Minden keresztény részese ennek a szent küldetésnek. Szülők, nevelők, vezetők, akik arra kaptak megbízatást, hogy vezetői, védelmezői legyenek a rájuk bízottaknak.

Segítsd és áldd meg, Urunk, ezért a jó édesanyákat, nagyikat, óvónéniket, tanítónéniket, áldd meg az életüket az ifjúság nevelésének szentelő pedagógusainkat.

De különösen is áldd meg papjaidat! Múlt vasárnap említettem, hogy mennyi hős papja volt az elmúlt évtizedeknek, és van ma is,

akik üldözést, mellőzést, gyalázatot, börtönt és vértanúhalált szenvedtek, és szenvednek ma is, az Örök Pásztorhoz hűséges kiseded nyájakért.

S áldottak azok a papok, akik ma is, már túl a 60-on, túl a 70-en, túl a 80-on, az élet alkonya felé tartva, megfogyatkozott életenergiával is, de ott állnak a nyáj mellett, vigyázzák őket, s terelgetik őket az üdvösség felé vezető úton.

És áldottak azok a fiatalabb papok, akik bátran odaállnak az idősebb paptestvérek mellé lelkes munkatársként, hogy a Szentlélek ihletével, Ferenc pápától kapott indíttatásokkal végezzék a nyáj igazi jópásztori szolgálatát.

És áldottak legyenek azok is, akik most készülnek szent hivatásukra a szemináriumokban, a nagyobb családról való gondoskodás érdekében, lemondanak a saját család alapításáról.

Áldottak legyenek azok, akik felkészítik őket az új kihívásokkal járó jópásztori szolgálatokra. Övék a legnagyobb elismerésünk és imánk.

És kimondhatatlan hálával gondolunk azokra, akik messzi idegen, most kereszténnyé váló országokból jönnek közénk, hogy újra kereszténnyé váló népünknek legyenek jópásztorai.

Adj Uram, az Örök Főpásztorhoz hasonló szívű jópásztorokat nyájadnak, akik rendíthetetlen bátorsággal védelmezik őket az ordasok támadásától. S zöldellő mezők, s tiszta vizű források felé terelgetik a nyáját. Ámen.

F. F.